

2. [CHRAP *sb*

chrap *m a.* **chrapa** *f.*

I pl chrapami.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII – XVIII w.

Trudne do przebycia zarośla na terenie podmokłym: Jeziora insze, acz mają wody dosyć, leżące w puszczej borowej, które trudno jest oglądać zewsząd, bo obległy chrapami gęstemi i zawalone drzewem. *LustrMalb 137.*

Cf **CHARPĘĆ**, CHARPĘCINA, CHRAPOWINA, CHRAPOWISKO

MZ